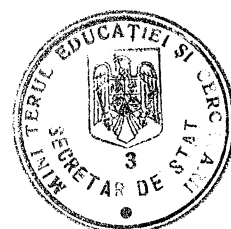

Protocol privind Protecția Mediului la Tratatul asupra Antarcticii

Încheiat la Madrid la 4 octombrie 1991

Intrat în vigoare la 14 ianuarie 1998

Protocol privind Protecția Mediului la Tratatul asupra Antarcticii

Încheiat la Madrid la 4 octombrie 1991

Intrat în vigoare la 14 ianuarie 1998

Preambul

Statele părți la prezentul Protocol al Tratatului asupra Antarcticii, denumite în continuare Părți,

CONVINSE de necesitatea de a spori protecția mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate;

CONVINSE de necesitatea întăririi sistemului Tratatului asupra Antarcticii, astfel încât să se garanteze că Antarctica va continua să fie întotdeauna utilizată exclusiv în scopuri pașnice și nu va deveni teatru sau obiect de dispută internațională;

AVÂND ÎN VEDERE statutul juridic și politic special al Antarcticii și responsabilitatea specială a Părților Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii de a garanta faptul că toate activitățile desfășurate în Antarctica sunt consecvente scopurilor și principiilor Tratatului asupra Antarcticii;

AMINTINDU-ȘI de desemnarea Antarcticii ca Zonă Specială de Conservare și de alte măsuri adoptate în conformitate cu sistemul Tratatului asupra Antarcticii pentru protecția mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate;

RECUNOSCÂND în plus oportunitățile unice pe care le oferă Antarctica pentru supravegherea și cercetarea științifică a proceselor de importanță globală și regională;

REAFIRMÂND principiile conservării ale Convenției privind Conservarea Resurselor marine vii ale Antarcticii;

CONVINSE că, crearea unui regim cuprinzător de protecție a mediului Antarctic ca și a ecosistemelor dependente și asociate este în interesul întregii omeniri;

DORIND în acest scop să aducă completări Tratatului asupra Antarcticii;

Au convenit următoarele:

Articolul 1

DEFINIȚII

Din necesități legate de prezentul Protocol:

(a) "Tratatul asupra Antarcticii" înseamnă Tratatul asupra Antarcticii încheiat la Washington la data de 1 decembrie 1959;

(b) "Zona Tratatului asupra Antarcticii" înseamnă zona căreia i se aplică prevederile Tratatului asupra Antarcticii în conformitate cu Articolul VI al Tratatului;

- (c) "Întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii" înseamnă ședințele la care se face referire în Articolul IX al Tratatului asupra Antarcticii";
- (d) "Părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii" înseamnă Părțile contractante ale Tratatului asupra Antarcticii, care au dreptul să numească reprezentanți pentru a participa la ședințele la care se face referire în Articolul IX al Tratatului;
- (e) "Sistemul Tratatului asupra Antarcticii" înseamnă Tratatul asupra Antarcticii, măsuri aplicate în conformitate cu Tratatul, instrumentele internaționale separate asociate în vigoare și măsuri aplicate în conformitate cu aceste instrumente;
- (f) "Curtea de Arbitraj" înseamnă Curtea de arbitraj înființată în conformitate cu Anexa la prezentul Protocol, care face parte integrantă din acesta;
- (g) "Comitetul" înseamnă Comitetul pentru Protecția Mediului înființat în conformitate cu Articolul 11.

Articolul 2

OBIECTIVUL ȘI DENUMIREA

Părțile se angajează la protecția cuprinzătoare a mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate și prin prezenta desemnează Antarctica rezervație naturală, destinată păcii și științei.

Articolul 3

PRINCIPIILE MEDIULUI ANTARCTIC

1. Protecția mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate, precum și a valorii intrinseci a Antarcticii, incluzând regiunea sa sălbatică și valorile sale estetice, ca și valoarea sa ca zonă destinată cercetării științifice, în mod special cercetării de bază pentru înțelegerea mediului global, trebuie să constituie considerații fundamentale în planificarea și desfășurarea activităților în zona Tratatului asupra Antarcticii.

2. În acest scop:

(a) activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să fie planificate și conduse în așa fel încât să limiteze impactul negativ asupra mediului Antarctic, cât și asupra ecosistemelor dependente asociate;

(b) activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să fie planificate și conduse în așa fel, încât să se evite:

(i) efectele negative asupra climei sau a vremii; (ii) efectele negative importante asupra calității aerului sau a apei; (iii) modificările semnificative ale atmosferei, ale mediului terestru (inclusiv acvatic), glaciilor sau marin; (iv) modificările negative în ceea ce privește distribuția, numărul sau productivitatea speciilor sau a populațiilor din speciile faunei și florei specifice; (v) periclitarea în continuare a speciilor sau a populațiilor acestor specii aflate în pericol sau amenințate; sau (vi) degradarea sau riscul mărit pentru zonele de importanță biologică, științifică, istorică, estetică sau pentru regiunile sălbatice;

(c) activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să fie planificate și conduse pe baza unor informații suficiente care să permită evaluarea prealabilă sau aprecieri fundamentate în legătură cu posibilele lor impacturi asupra mediului Antarctic și asupra ecosistemelor dependente și asociate, precum și asupra valorii Antarcticii pentru desfășurarea de cercetări științifice; astfel de aprecieri trebuie să țină seama de:

(i) sfera de activitate, incluzând zona, durata și amploarea; (ii) impacturile cumulate ale activității, atât în sine, cât și în combinație cu alte activități desfășurate în zona Tratatului asupra Antarcticii; (iii) dacă activitatea va afecta negativ orice altă activitate desfășurată în zona Tratatului asupra Antarcticii; (iv) dacă există la îndemână tehnologii și procedee care să asigure operațiuni sigure din punctul de vedere al mediului; (v) dacă există capacitatea de a supraveghea parametri cheie de mediu și componentele ecosistemelor pentru a se putea identifica și asigura avertizarea prealabilă asupra efectelor negative ale activității, cât și pentru a prevedea modificarea, în caz de nevoie, a procedurilor de operare în lumina rezultatelor supravegherii sau a cunoștințelor sporite despre mediul Antarctic și despre ecosistemele dependente și asociate; (vi) dacă există capacitatea de a reacționa imediat și în mod eficace la accidente, în mod special, la cele cu efecte potențiale asupra mediului;

(d) trebuie să se efectueze o supraveghere regulată și eficace pentru a permite evaluarea impacturilor activităților aflate în curs de desfășurare, incluzând verificarea impacturilor anticipate;

(e) trebuie să se efectueze o supraveghere regulată și eficace pentru a facilita depistarea timpurie a unor efecte posibile neprevăzute ale activităților desfășurate atât în interiorul, cât și în exteriorul zonei Tratatului asupra Antarcticii privind mediul Antarctic și ecosistemele dependente și asociate.

3. Activitățile trebuie să fie planificate și desfășurate în zona Tratatului asupra Antarcticii în așa fel încât să se acorde prioritate cercetării științifice și păstrării valorii Antarcticii ca zonă de desfășurare a unor astfel de cercetări, inclusiv cercetări esențiale pentru înțelegerea mediului global.

4. Activitățile inițiate în zona Tratatului asupra Antarcticii, ca rezultat al programelor de cercetare științifică, al activităților de turism și al altor activități guvernamentale și neguvernamentale din zona Tratatului asupra Antarcticii, pentru care este nevoie de înștiințare prealabilă în conformitate cu Articolul VII (5) al Tratatului asupra Antarcticii, inclusiv ca rezultat al activităților asociate de susținere logistică, trebuie:

(a) să se desfășoare în mod consecvent cu principiile prezentului Articol; și

(b) să fie modificate, suspendate sau anulate dacă acestea conduc sau amenință să conducă la impacturi asupra mediului Antarctic sau asupra ecosistemelor dependente sau asociate contrare acestor principii.

Articolul 4

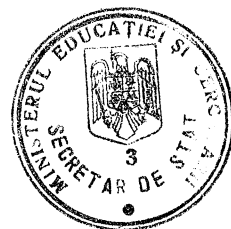
RELAȚIA CU ALTE COMPONENTE ALE SISTEMULUI TRATATULUI ASUPRA ANTARCTICII

1. Prezentul Protocol trebuie să completeze Tratatul asupra Antarcticii și nu trebuie nici să modifice, nici să îmbunătățească acest Tratat.

2. Nimic din prezentul Protocol nu trebuie să diminueze drepturile și obligațiile Părților față de prezentul Protocol, conform altor instrumente internaționale în vigoare în sistemul Tratatului asupra Antarcticii.

Articolul 5

COMPATIBILITATEA CU ALTE COMPONENTE ALE SISTEMULUI TRATATULUI ASUPRA ANTARCTICII

Părțile trebuie să se consulte și să coopereze cu Părțile Contractante ale altor instrumente internaționale în vigoare în cadrul sistemului Tratatului asupra Antarcticii precum și cu instituțiile respective în vederea asigurării atingerii obiectivelor și principiilor prezentului Protocol și a evitării oricărei interferențe în atingerea obiectivelor și principiilor respectivelor instrumente sau a oricărei incompatibilități între implementarea respectivelor instrumente și a prezentului Protocol.

Articolul 6

COOPERAREA

1. Părțile trebuie să coopereze în privința planificării și desfășurării activităților în zona Tratatului asupra Antarcticii. În acest scop, fiecare Parte trebuie să încerce:

- (a) să promoveze programele de cooperare cu valoare științifică, tehnică și educativă, referitoare la protecția mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate;
- (b) să asigure asistență corespunzătoare altor Părți, legată de pregătirea evaluărilor privind impactul asupra mediului;
- (c) să furnizeze altor Părți, la cerere, informații relevante privind riscurile potențiale asupra mediului și să ofere asistență pentru a reduce la minimum efectele accidentelor care ar putea afecta mediul Antarctic sau ecosistemele dependente și asociate;
- (d) să se consulte cu alte Părți cu privire la alegerea amplasamentelor de stații de prospectare, cât și a altor echipamente pentru a se evita, astfel, impacturile combinate cauzate de concentrarea lor excesivă într-un loc;
- (e) să inițieze expediții comune, acolo unde este posibil și să utilizeze stațiile în comun, precum, și alte echipamente; și
- (f) să realizeze acele etape convenite la întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii.

2. Fiecare Parte încearcă, în măsura posibilităților, să împărtășească informații, care pot fi utile altor Părți la planificarea și desfășurarea activităților lor în zona Tratatului asupra Antarcticii, în vederea protejării mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate.

3. Părțile trebuie să coopereze cu acele Părți care își pot exercita jurisdicția în zone învecinate zonei Tratatului asupra Antarcticii, în scopul garantării faptului că activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii nu au efecte negative asupra mediului din zonele respective.

Articolul 7

INTERZICEREA ACTIVITĂȚILOR LEGATE DE RESURSELE MINERALE

Orice fel de activități legate de resursele minerale, cu excepția cercetării științifice, trebuie să fie interzise.

Articolul 8

EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

1. Activitățile propuse, la care se face referire la paragraful 2 de mai jos, trebuie să se supună procedurilor precizate în Anexa 1 privind evaluarea prealabilă a impactului

activităților respective asupra mediului Antarctic sau asupra ecosistemelor dependente sau asociate, dacă activitățile respective sunt identificate ca având:

- (a) un impact mai redus decât unul minor sau tranzitoriu;
- (b) un impact minor sau tranzitoriu; sau
- (c) un impact mai mare decât unul minor sau tranzitoriu.

2. Fiecare Parte trebuie să garanteze faptul că procedurile de evaluare precizate în Anexa 1 se aplică în procesele de planificare ce conduc la decizii legate de orice gen de activități inițiate în zona Tratatului asupra Antarcticii, conform programelor de cercetare științifică, turism și conform tuturor celorlalte activități guvernamentale și neguvernamentale din zona Tratatului asupra Antarcticii, pentru care este necesar un aviz prealabil în conformitate cu Articolul VII (5) al Tratatului asupra Antarcticii, inclusiv în activități asociate de sprijin logistic.

3. Procedurile de evaluare precizate în Anexa 1 trebuie să se refere la orice schimbare din cadrul unei activități, fie că modificarea se datorează unei creșteri sau reduceri a amplitudinii activității existente, unei adăugări a unei activități, ieșirii din funcțiune a unei instalații, sau altor motive.

4. Acolo unde activitățile sunt planificate în comun de mai mult de o Parte, Părțile implicate vor numi un reprezentant al lor pentru a coordona punerea în aplicare a procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului precizate în Anexa 1.

Articolul 9

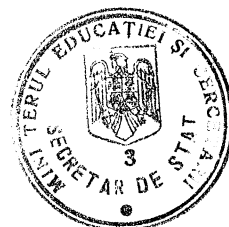
ANEXELE

- 1. Anexele la prezentul Protocol trebuie să fie parte integrantă a acestuia.
- 2. Anexele, adăugate Anexelor I-IV, pot fi adoptate și pot produce efectele în conformitate cu Articolul IX al Tratatului asupra Antarcticii.
- 3. Amendamentele și modificările la Anexe pot fi adoptate și pot produce efectele în conformitate cu Articolul IX al Tratatului asupra Antarcticii, cu condiția ca fiecare Anexă să conțină prevederi referitoare la intrarea rapidă în vigoare a amendamentelor și modificărilor.
- 4. Exceptând cazul când o Anexă conține alte prevederi referitoare la intrarea în vigoare a unui amendament sau a unei modificări la aceasta, Anexele, precum și amendamentele și modificările la acestea, care își vor produce efectele pentru una din Părțile Contractante, trebuie să intre în vigoare pentru una dintre Părțile Contractante ale Tratatului asupra Antarcticii, care nu constituie Parte Consultativă a Tratatului asupra Antarcticii, sau care nu constituia Parte Consultativă a Tratatului asupra Antarcticii în momentul adoptării acestuia, atunci când se primește de către Depozitar notificarea aprobării din partea respectivei Părți Contractante.
- 5. Exceptând cazul când o Anexă conține alte prevederi, Anexele trebuie să se supună procedurilor de soluționare a diferendelor precizate la Articolele 18 la 20.

Articolul 10

ÎNTRUNIRILE CONSULTATIVE ALE TRATATULUI ASUPRA ANTARCTICII

- 1. Inspirându-se din cele mai bune informații științifice și tehnice avute la dispoziție, întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie:

(a) să definească, în conformitate cu prevederile prezentului Protocol, politica generală de protecție cuprinzătoare a mediului Antarctic, precum și a ecosistemelor dependente și asociate; și

(b) să adopte măsuri, conform Articolului IX al Tratatului asupra Antarcticii, pentru punerea în aplicare a prezentului Protocol.

2. Întrunirile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie să analizeze activitatea Comitetului și să se inspire în totalitate din informațiile și recomandările acestuia pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile la care se face referire la paragraful 1 de mai sus, precum și din informațiile Comitetului Științific pentru Cercetări Antarctice.

Articolul 11

COMITETUL PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI

1. Prin prezenta se înființează Comitetul pentru Protecția Mediului.

2. Fiecare Parte trebuie să aibă dreptul de a fi membru al Comitetului și a numi un reprezentant, care poate fi însoțit de experți și consultanți.

3. Statutul de observator în cadrul Comitetului trebuie să fie deschis oricărei Părți Contractante a Tratatului asupra Antarcticii, care nu este Parte la prezentul Protocol.

4. Comitetul trebuie să-i invite pe președintele Comitetului Științific pentru Cercetări Antarctice și pe președintele Comitetului Științific pentru Conservarea Resurselor Marine Vii ale Antarcticii să participe la sesiunile sale în calitate de observatori. De asemenea, Comitetul poate, cu aprobarea Întrunirii Consultative a Tratatului asupra Antarcticii, să invite să participe în calitate de observatori la sesiunile sale alte organizații științifice, tehnice și de mediu relevante, care pot să-și aducă contribuția la activitatea Comitetului.

5. Comitetul trebuie să prezinte un raport la fiecare din sesiunile sale la Întrunirea Consultativă a Tratatului asupra Antarcticii. Raportul trebuie să cuprindă toate problemele avute în vedere la sesiune și trebuie să reflecte punctele de vedere exprimate. Raportul trebuie să circule la Părțile și la observatorii care iau parte la sesiune și, ca atare, trebuie pus la dispoziția publicului.

6. Comitetul trebuie să adopte regulamentul de procedură, care trebuie să fie supus aprobării de către Întrunirea Consultativă a Tratatului asupra Antarcticii.

Articolul 12

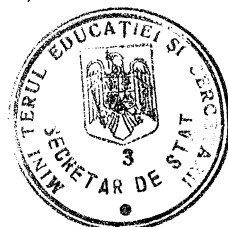
FUNCȚIILE COMITETULUI

1. Funcțiile Comitetului trebuie să fie acelea de a furniza informații și de a formula recomandări Părților în legătură cu punerea în aplicare a prezentului Protocol, inclusiv în legătură cu operarea Anexelor sale, în scopul dezbaterii în cadrul Întrunirilor Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, precum și de a îndeplini alte funcții la care se poate face referire în cadrul Întrunirilor Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii. În mod special, el trebuie să ofere informații legate de:

(a) eficacitatea măsurilor luate în conformitate cu prezentul Protocol;

(b) necesitatea de a actualiza, întări sau de a îmbunătăți în vreun fel aceste măsuri;

(c) necesitatea unor măsuri suplimentare, incluzând necesitatea unor noi anexe, acolo unde este cazul;

- (d) aplicarea și realizarea procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului prezentate în Articolul 8 și în Anexa I;
- (e) mijloacele de reducere la minimum sau de a diminua impactul activităților în zona Tratatului asupra Antarcticii;
- (f) procedurile pentru situațiile care necesită măsuri urgente, inclusiv măsuri de reacție în caz de urgențe legate de mediu;
- (g) operarea și elaborarea în continuare a sistemului de Zonă Antarctică Protejată;
- (h) procedurile de inspecție, inclusiv formatele rapoartelor de inspecție și listele de verificare necesare pentru desfășurarea inspecțiilor;
- (i) culegerea, arhivarea, schimbul de informații și evaluarea informațiilor legate de protecția mediului;
- (j) starea mediului Antarctic; și
- (k) necesitatea cercetării științifice, inclusiv supravegherea mediului, legată de punerea în aplicare a prezentului Protocol.

2. În îndeplinirea funcțiilor sale, Comitetul trebuie să se consulte cu Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice, cu Comitetul Științific pentru Conservarea Resurselor Marine Vii din Antarctica, precum și cu alte organizații științifice, tehnice, de mediu relevante.

Articolul 13

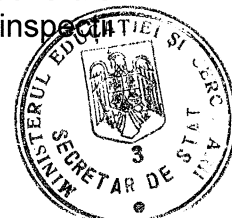
CONFORMITATEA CU PREZENTUL PROTOCOL

1. Fiecare Parte trebuie să ia măsuri corespunzătoare, care sunt de competența sa, incluzând adoptarea legilor și reglementărilor, măsuri administrative și de intrare în vigoare, pentru a asigura conformarea la prezentul Protocol.
2. Fiecare Parte trebuie să depună eforturi corespunzătoare, consecvente cu Carta Națiunilor Unite, pentru a avea garanția că nimeni nu se angajează în vreo activitate contrară prezentului Protocol.
3. Fiecare Parte trebuie să înștiințeze toate celelalte Părți despre măsurile pe care le ia în conformitate cu paragrafele 1 și 2 de mai sus.
4. Fiecare Parte trebuie să atragă atenția tuturor celorlalte Părți asupra oricărei activități care, în opinia Părții respective, afectează implementarea obiectivelor și principiilor prezentului Protocol.
5. Întrunirile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie să atragă atenția oricărui Stat, care nu este Parte la prezentul Protocol, asupra oricărui gen de activitate inițiată de Statul respectiv, de agențiile sale, de intermediarii acestuia, de persoane fizice sau juridice, de nave, avioane sau alte mijloace de transport ale acestuia, care influențează negativ implementarea obiectivelor și principiilor prezentului Protocol.

Articolul 14

INSPECȚIA

1. Pentru a promova protecția mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate și pentru a asigura conformarea la prezentul Protocol, Părțile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie să organizeze, individual sau împreună, inspecții

efectuate de către observatori, care să se facă în conformitate cu Articolul VI al Tratatului asupra Antarcticii.

2. Observatorii sunt:

(a) observatori desemnați de una din Părțile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, care trebuie să fie cetățeni ai respectivei Părți; și

(b) orice observatori desemnați la Întunirile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii să efectueze inspecții conform procedurilor ce urmează a fi stabilite de o Întunire Consultativă a Tratatului asupra Antarcticii.

3. Părțile trebuie să coopereze pe deplin cu observatorii care efectuează inspecțiile și trebuie să garanteze faptul că, în cursul inspecțiilor, observatorilor li se oferă acces la toate părțile stațiilor, instalațiilor, echipamentelor, navelor și avioanelor deschise inspecției conform Articolului VIII (3) al Tratatului asupra Antarcticii, precum și la toate înregistrările păstrate de către acestea și solicitate pentru inspecție în conformitate cu prezentul Protocol.

4. Rapoartele inspecțiilor trebuie să fie trimise Părților ale căror stații, instalații, echipamente, nave sau avioane fac obiectul rapoartelor. După ce Părților respective li s-a dat posibilitatea de a face observații, rapoartele și observațiile la acestea trebuie să fie puse la dispoziția tuturor Părților și a Comitetului, să fie discutate la următoarea Întunire Consultativă a Tratatului asupra Antarcticii, iar ulterior să fie puse la dispoziția publicului larg.

Articolul 15

MĂSURI DE REACȚIE ÎN CAZURI DE URGENȚĂ

1. Pentru a răspunde unor situații de urgență legate de mediu în zona Tratatului asupra Antarcticii, fiecare dintre Părți convine:

(a) să asigure măsuri prompte și eficace în asemenea cazuri de urgență, care ar putea apărea în cursul desfășurării programelor de cercetare științifică, în activitățile turistice și în toate celelalte activități guvernamentale și neguvernamentale din zona Tratatului asupra Antarcticii, pentru care este necesară înștiințare prealabilă conform Articolului VIII (5) din Tratatul asupra Antarcticii, inclusiv în activitățile de sprijin logistic conexe; și

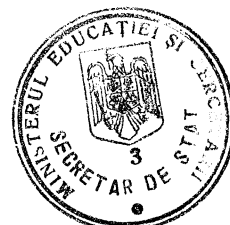
(b) să stabilească planuri în cazuri de accidente ca reacție la incidentele cu posibile efecte negative asupra mediului Antarctic sau asupra ecosistemelor dependente și asociate.

2. În acest scop, Părțile trebuie:

(a) să coopereze la formularea și punerea în aplicare a unor astfel de planuri pentru situații neprevăzute; și

(b) să elaboreze proceduri pentru înștiințarea rapidă despre accidentele de mediu și pentru reacția colectivă la aceste accidente.

3. La implementarea prezentului Articol, Părțile trebuie să ia informații de la organisme internaționale corespunzătoare.

Articolul 16

RĂSPUNDEREA

Consecvente obiectivelor prezentului Protocol pentru protecția cuprinzătoare a mediului Antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate, Părțile încearcă să elaboreze norme și proceduri legate de răspunderea pentru distrugeri ce decurg din activitățile desfășurate în zona Tratatului asupra Antarcticii și cuprinse în prezentul Protocol. Normele și procedurile respective trebuie să fie incluse în una sau mai multe anexe ce urmează a fi adoptate în conformitate cu Articolul 9 (2).

Articolul 17

RAPORTUL ANUAL AL PĂRȚILOR

1. Fiecare Parte trebuie să prezinte anual un raport privind măsurile luate pentru punerea în aplicare a prezentului Protocol. Acest gen de rapoarte trebuie să includă înștiințările făcute în conformitate cu Articolul 13 (3), planurile în cazuri de accidente în conformitate cu Articolul 15 și orice alte înștiințări și informații solicitate în conformitate cu prezentul Protocol pentru care nu există nici o altă prevedere referitoare la circulația și schimbul de informații.
2. Rapoartele întocmite în conformitate cu paragraful 1 de mai sus trebuie să circule la toate Părțile și la Comitet, să fie dezbătute la următoarea Întâlnire Consultativă a Tratatului asupra Antarcticii și să fie puse la dispoziția publicului.

Articolul 18

SOLUȚIONAREA DIFERENDELOR

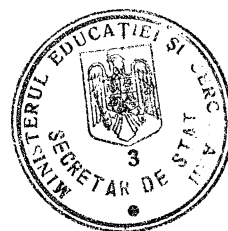
Dacă apare un diferend în legătură cu interpretarea sau aplicarea prezentului Protocol, părțile aflate în diferend trebuie, la solicitarea oricăreia dintre ele, să se consulte între ele cât mai repede posibil în vederea soluționării diferendului prin negocieri, anchetă, mediere, conciliere, arbitraj, pe cale judecătorească sau prin alte mijloace pașnice la care convin părțile aflate în diferend.

Articolul 19

ALEGEREA PROCEDURII DE SOLUȚIONARE A DIFERENDULUI

1. Fiecare Parte, la semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezentul Protocol, sau în alt moment ulterior acestuia, poate opta, prin declarație scrisă, pentru unul sau ambele mijloace de mai jos de soluționare a diferendelor referitoare la interpretarea sau aplicarea Articolelor 7, 8 și 15 și, exceptând cazul când o Anexă conține alte prevederi, a prevederilor dintr-o Anexă și a celor din Articolul 13, în măsura în care acesta are legătură cu respectivele Articole și prevederi:

- (a) Curtea Internațională de Justiție;
- (b) Tribunalul de Arbitraj.

2. Declarația dată conform paragrafului 1 de mai sus nu trebuie să afecteze aplicarea Articolului 18 și a Articolului 20 (2).
3. Partea, care nu a dat o declarație conform paragrafului 1 de mai sus sau în legătură cu care declarația nu mai este în vigoare, trebuie să fie considerată că a acceptat competența Tribunalului de Arbitraj.
4. Dacă părțile implicate într-un diferend au acceptat aceleași mijloace de soluționare a diferendului, diferendul poate fi înaintat numai pentru o procedură de acest gen, dacă Părțile nu convin altfel.
5. Dacă părțile implicate într-un diferend nu au acceptat aceleași mijloace de soluționare a diferendului, sau dacă acestea au acceptat, amândouă, ambele mijloace, diferendul poate fi înaintat numai Tribunalului de Arbitraj, în cazul în care părțile nu convin contrariul.
6. Declarația dată conform paragrafului 1 de mai sus trebuie să rămână în vigoare până la expirarea sa, în conformitate cu condițiile sale, sau trei luni după ce s-a depus la Depozitar comunicarea revocării.
7. O nouă declarație, comunicarea revocării sau expirarea unei declarații nu trebuie să afecteze în nici un fel procedura în curs de soluționare la Curtea Internațională de Justiție sau la Tribunalul de Arbitraj, în cazul în care părțile în diferend nu convin contrariul.
8. Declarațiile și comunicările la care se face referire în prezentul Articol trebuie să fie depuse la Depozitar, care trebuie să transmită Părților copii ale acestora.

Articolul 20

PROCEDURA DE SOLUȚIONARE A DIFERENDELOR

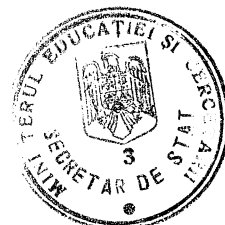
1. Dacă părțile aflate în diferend legat de interpretarea sau aplicarea Articolelor 7, 8 sau 15 sau, exceptând cazul când o Anexă conține alte prevederi, a prevederilor unei Anexe sau ale Articolului 13, în măsura în care acesta are legătură cu respectivele Articole și prevederi, nu au convenit asupra unui mijloc de soluționare a diferendului în decursul celor 12 luni cerute pentru consultare conform Articolului 18, diferendul trebuie supus, la solicitarea uneia dintre părțile aflate în diferend, spre soluționare conform procedurii definite în Articolul 19 (4) și (5).
2. Tribunalul de Arbitraj nu trebuie să aibă competența de a decide sau a dispune asupra oricărei probleme care cade sub incidența Articolului IV al Tratatului asupra Antarcticii. În plus, nimic din prezentul Protocol nu trebuie să fie interpretat ca oferind competență sau jurisdicție Curții Internaționale de Justiție sau altui tribunal, înființat în scopul soluționării diferendelor dintre Părți, ca să decidă sau să dispună în orice chestiune ce intră sub incidența Articolului IV al Tratatului asupra Antarcticii.

Articolul 21

SEMNAREA PROTOCOLULUI

Prezentul Protocol va fi deschis semnării la Madrid la data de 4 octombrie 1991 și apoi la Washington până la data de 3 octombrie 1992 de către orice stat care este Parte Contractantă a Tratatului asupra Antarcticii.

Articolul 22

RATIFICAREA, ACCEPTAREA, APROBAREA SAU ADERAREA

1. Prezentul Protocol este supus ratificării, acceptării sau aprobării de către Statele semnatare.
2. După data de 3 octombrie 1992 prezentul Protocol va fi deschis aderării oricărui Stat, care este Parte Contractantă la Tratatul asupra Antarcticii.
3. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare trebuie să fie depuse la Guvernul Statelor Unite ale Americii, desemnat prin prezenta drept Depozitar.
4. După data de intrare în vigoare a prezentului Protocol, Părțile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu trebuie să dea curs unei notificări referitoare la dreptul Părții Contractante la Tratatul asupra Antarcticii de a desemna reprezentanți care să participe la Întunirile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, în conformitate cu Articolul IX (2) al Tratatului asupra Antarcticii, dacă Partea Contractantă nu a ratificat, acceptat, aprobat sau aderat la prezentul Protocol.

Articolul 23

INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Prezentul Protocol intra în vigoare în a treizecea zi după data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare de către toate Statele, care sunt Părți Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii la data la care se adoptă prezentul Protocol.
2. Pentru fiecare Parte Contractantă la Tratatul asupra Antarcticii care, ulterior datei de intrare în vigoare a prezentului Protocol, depune un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, prezentul Protocol trebuie să intre în vigoare în a treizecea zi ulterioară depunerii instrumentului.

Articolul 24

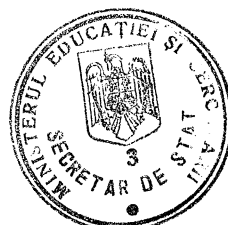
REZERVELE FAȚĂ DE PROTOCOL

Rezervele față de prezentul Protocol nu sunt permise.

Articolul 25

MODIFICAREA SAU AMENDAMENTUL

1. Fără a aduce prejudicii prevederilor Articolului 9, prezentul Protocol poate fi modificat sau amendat în orice moment în conformitate cu procedura stabilită la Articolul XII (1) (a) și (b) al Tratatului asupra Antarcticii.
2. Dacă, după expirarea a 50 de ani de la data intrării în vigoare a prezentului Protocol, una din Părțile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii solicită acest lucru printr-o comunicare adresată Depozitarului, trebuie să se țină o conferință cât de curând posibil pentru a analiza aplicarea prezentului Protocol.
3. O modificare sau un amendament propus la una dintre Conferințele de analiză întrunite în conformitate cu paragraful 2 de mai sus trebuie să fie adoptat de majoritatea Părților, incluzând 3/4 dintre Statele care sunt Părți Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii la data adoptării prezentului Protocol.

4. O modificare sau un amendament adoptat în conformitate cu paragraful 3 de mai sus trebuie să intre în vigoare la data ratificării, acceptării, aprobării sau aderării a 3/4 dintre Părțile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, incluzând ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea din partea tuturor Statelor, care sunt Părți Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii la data adoptării prezentului Protocol.

5. (a) Referitor la Articolul 7, interzicerea activităților de exploatare a resurselor minerale Antarctice prevăzută în respectivul articol se menține, dacă nu este în vigoare un regim juridic obligatoriu privind activitățile legate de resursele minerale Antarctice, care să includă un mijloc convenit prin care să se determine dacă aceste activități ar fi acceptabile, și dacă da, în ce condiții ar fi posibil acest lucru. Acest regim trebuie să protejeze în totalitate interesele tuturor statelor la care se face referire în Articolul IV al Tratatului asupra Antarcticii și trebuie să aplice principiile cuprinse în Tratat. De aceea, dacă se propune o modificare sau un amendament la Articolul 7 în cadrul unei Conferințe de analiză, la care se face referire în paragraful 3 de mai sus, acesta trebuie să includă un regim juridic obligatoriu.

(b) Dacă o modificare sau un amendament nu a intrat în vigoare în decurs de 3 ani de la data adoptării sale, una dintre Părți poate înștiința ulterior Depozitarul despre retragerea acestuia din prezentul Protocol, iar retragerea își va produce efectele la 2 ani de la primirea notificării de către Depozitar.

Articolul 26

NOTIFICĂRI DE CĂTRE DEPOZITAR

Depozitarul trebuie să notifice toate Părțile Contractante ale Tratatului asupra Antarcticii despre următoarele:

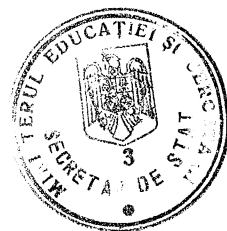
- (a) semnarea prezentului Protocol și depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- (b) data intrării în vigoare a prezentului Protocol și a oricărei alte anexe adiționale acestuia;
- (c) data intrării în vigoare a unui amendament sau modificări aduse prezentului Protocol;
- (d) depunerea declarațiilor și a comunicărilor conform Articolului 19; și
- (e) orice notificare primită în conformitate cu Articolul 25 (5) (b).

Articolul 27

TEXTELE AUTENTICE ȘI ÎNREGISTRAREA LA NAȚIUNILE UNITE

1. Prezentul Protocol, încheiat în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare versiune fiind egal autentică, trebuie să fie depus în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii, care trebuie să transmită copii conforme cu originalul către toate Părțile Contractante ale Tratatului asupra Antarcticii.

2. Prezentul Protocol trebuie să fie înregistrat de către Depozitar în conformitate cu Articolul 102 al Cartei Națiunilor Unite.

ARBITRAJUL

Articolul 1

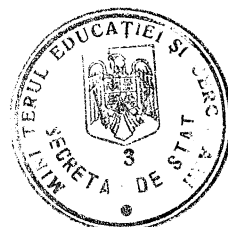
1. Tribunalul de Arbitraj trebuie să fie constituit și trebuie să funcționeze în conformitate cu Protocolul, care include prezenta Anexă.
2. Secretarul la care se face referire în prezenta Anexă este secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj.

Articolul 2

1. Fiecare Parte trebuie să aibă dreptul să desemneze până la trei arbitri, dintre care cel puțin unul trebuie să fie numit în decurs de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului Protocol ca să reprezinte Partea respectivă. Fiecare arbitru trebuie să aibă o experiență în afaceri Antarctice, să aibă cunoștințe temeinice ale legislației internaționale și să se bucure de cea mai bună reputație în ceea ce privește onestitatea, competența și integritatea. Numele persoanelor astfel desemnate trebuie să constituie lista Arbitrilor. Fiecare Parte trebuie să mențină pe listă numele a cel puțin unui Arbitru.
2. Sub rezerva paragrafului 3 de mai jos, un Arbitru desemnat de una dintre Părți trebuie să rămână pe listă pentru o perioadă de cinci ani și trebuie să fie eligibil pentru redeseemnarea de către respectiva Parte pentru perioade de încă cinci ani.
3. Una dintre Părțile care și-a desemnat un Arbitru poate retrage numele Arbitrului respectiv de pe listă. Dacă un Arbitru moare sau dacă una din Părți, dintr-un anume motiv, retrage de pe listă numele unui Arbitru desemnat de ea, Partea care a desemnat pe Arbitrul în chestiune trebuie să-l înștiințeze la timp pe Secretar. Arbitrul al cărui nume este retras de pe listă trebuie să continue să deservească orice Tribunal Arbitraj la care acesta a fost numit până la încheierea procedurii în curs la Tribunalul de Arbitraj.
4. Secretarul trebuie să garanteze că se menține o listă actualizată a Arbitrilor desemnați în conformitate cu prezentul Articol.

Articolul 3

1. Tribunalul de Arbitraj trebuie să fie alcătuit din trei Arbitri, care trebuie să fie numiți astfel:
 - (a) Partea în diferend care inițiază procedura trebuie să numească un Arbitru, care poate fi un cetățean al său, inclus pe lista la care se face referire în Articolul 2. Această numire trebuie să fie inclusă în notificarea la care se face referire în Articolul 4.
 - (b) În decurs de 40 de zile de la primirea respectivei notificări, cealaltă parte implicată în diferend trebuie să numească cel de-al doilea Arbitru, care poate fi un cetățean al său, de pe lista la care se face referire în Articolul 2.
 - (c) În decurs de 60 de zile de la numirea celui de-al doilea Arbitru, părțile aflate în diferend trebuie să numească de comun acord cel de-al treilea Arbitru de pe lista la care se face referire în Articolul 2.

Cel de-al treilea Arbitru nu trebuie să fie nici cetățean al uneia din părțile implicate în diferend, nici o persoană desemnată pentru lista la care se face referire în Articolul 2 de către una din părțile aflate în diferend, nici de aceeași naționalitate cu unul din primii doi Arbitri. Cel de-al treilea Arbitru trebuie să fie președintele Tribunalul Arbitraj.

(d) Dacă cel de-al doilea Arbitru nu a fost numit în perioada de timp prescrisă, sau dacă părțile aflate în diferend nu au ajuns, în intervalul de timp prescris, la un acord referitor la numirea celui de-al treilea Arbitru, Arbitrul sau Arbitrii trebuie să fie numiți, la cererea uneia dintre părțile aflate în diferend și în decurs de 30 de zile de la primirea unei astfel de solicitări, de către Președintele Curții Internaționale de Justiție de pe lista la care se face referire în Articolul 2 și conform condițiilor prescrise la subparagrafele (b) și (c) de mai sus. La îndeplinirea funcțiilor acordate acestuia sau acestuia în prezentul subparagraf, Președintele Curții trebuie să consulte părțile aflate în diferend.

(e) Dacă Președintele Curții Internaționale de Justiție nu poate să-și exercite funcțiile acordate acestuia sau acestuia la subparagraful (d) de mai sus sau este cetățean al unei părți aflate în diferend, funcțiile trebuie să fie îndeplinite de către vice-președintele Curții, iar dacă vice-președintele nu poate să-și exercite funcțiile sau este cetățean al uneia dintre părțile aflate în diferend, funcțiile trebuie să fie îndeplinite de către următorul membru foarte important al Curții, care este disponibil și nu este cetățean al uneia din părțile aflate în diferend.

2. Orice loc vacant trebuie să fie ocupat în maniera prescrisă pentru numirea inițială.

3. În cazul oricărui diferend care implică mai mult de două Părți, Părțile care au un interes comun trebuie să numească un Arbitru prin consens în perioada specificată la paragraful 1 (b) de mai sus.

Articolul 4

Partea aflată în diferend, care inițiază acțiune în justiție, trebuie să notifice celelalte Părți sau celorlalte Părți aflate în diferend, ca și pe Secretar. Notificarea trebuie să includă o declarație despre pretenții și despre temeiul pe care se bazează acestea. Notificarea trebuie să fie transmisă de către Secretar tuturor Părților.

Articolul 5

1. În cazul în care Părțile aflate în diferend nu convin altfel, arbitrajul trebuie să se desfășoare la Haga, unde trebuie să fie păstrate înregistrările Tribunalului de Arbitraj. Tribunalul de Arbitraj trebuie să-și adopte propriile norme de procedură. Aceste norme de procedură trebuie să garanteze faptul că fiecare din Părțile aflate în diferend are posibilitatea totală de a fi audiat și de a-și prezenta cazul și, totodată, trebuie să garanteze faptul că procesul se desfășoară cu rapiditate.

2. Tribunalul de Arbitraj poate audia și decide asupra contrapretențiilor ce rezultă din diferend.

Articolul 6

1. Tribunalul de Arbitraj, acolo unde consideră că *prima facie* el are competență conform Protocolului, poate:

(a) la solicitarea uneia din Părțile aflate în diferend, indică măsuri provizorii, deoarece el consideră necesar să se mențină drepturile respective ale părților aflate în diferend.

(b) prescrie orice măsuri provizorii, pe care le consideră adecvate conform împrejurărilor, pentru a împiedica producerea unor vătămări grave ale mediului Antarctic sau ale ecosistemelor dependente sau asociate.

2. Părțile aflate în diferend trebuie să se conformeze imediat oricăror măsuri provizorii prescrise conform paragrafului 1 (b) de mai sus în așteptarea unei sentințe Arbitraje conform Articolului 10,

3. Fără a ține seama de perioada de timp precizată la Articolul 20 al Protocolului, una dintre părțile aflate în diferend poate solicita în orice moment, prin notificare trimisă celeilalte Părți sau celorlalte Părți aflate în diferend, ca și Secretarului, în conformitate cu Articolul 4, ca Tribunalul de Arbitraj să se constituie în procedură de urgență pentru a indica sau prescrie măsurile provizorii de urgență în conformitate cu prezentul Articol. În acest caz, Tribunalul de Arbitraj trebuie să se constituie cât mai repede posibil în conformitate cu Articolul 3, exceptând faptul că perioadele de timp de la Articolele 3 (1), (b), (c) și (d) trebuie să fie reduse la 14 zile în fiecare caz. Tribunalul de Arbitraj trebuie să decidă asupra cererii de măsuri provizorii de urgență în decurs de două luni de la numirea Președintelui acestuia.

4. În urma deciziei Tribunalului de Arbitraj referitoare la solicitarea de măsuri provizorii de urgență în conformitate cu paragraful 3 de mai sus, soluționarea diferendului trebuie să continue conform Articolelor 18, 19 și 20 ale Protocolului.

Articolul 7

Oricare din Părțile care consideră că are un interes legitim, fie general, fie individual, ce poate fi afectat în mare măsură de o sentință Arbitrală a unui Tribunal de Arbitraj, poate interveni în proces, dacă Tribunalul de Arbitraj nu decide altfel.

Articolul 8

Părțile aflate în diferend trebuie să faciliteze activitatea Tribunalului de Arbitraj și, în mod deosebit, în conformitate cu legislația acestora și utilizând toate mijloacele aflate la îndemâna lor, ele trebuie să îi furnizeze toate documentele și informațiile relevante și să-i permită, atunci când este cazul, să cheme martori sau experți și să primească probele acestora.

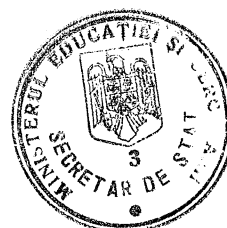
Articolul 9

Dacă una dintre Părțile aflate în diferend nu se prezintă în fața Tribunalului de Arbitraj sau nu reușește să-și apere cauza, oricare dintre celelalte Părți aflate în diferend poate solicita Tribunalului de Arbitraj să continue procesul și să formuleze sentința Arbitrală.

Articolul 10

1. Tribunalul de Arbitraj trebuie, pe baza prevederilor Protocolului și a altor legi și principii aplicabile ale justiției internaționale, care nu sunt incompatibile cu aceste prevederi, să decidă în privința acestor diferende așa cum sunt ele înaintate acestuia.

2. Tribunalul de Arbitraj poate să decidă, ex aequo et bono, în privința unui diferend înaintat acestuia, dacă Părțile implicate în diferend convin în acest sens.

Articolul 11

1. Înainte de a da sentința Arbitrală, Tribunalul de Arbitraj trebuie să se convingă că are competența de a decide în privința respectivului diferend și că pretențiile și contrapretențiile sunt bine fundamentate de fapt și de drept.
2. Sentința Arbitrală trebuie să fie însoțită de o expunere de motive privind decizia și trebuie să fie comunicată Secretarului, care trebuie să o transmită tuturor Părților.
3. Sentința Arbitrală trebuie să fie definitivă și obligatorie pentru Părțile aflate în diferend și pentru orice Parte care a intervenit în proces și căreia Părțile trebuie să i se conformeze fără întârziere. Tribunalul de Arbitraj trebuie să interpreteze sentința Arbitrală la cererea unei Părți aflate în diferend sau a unei Părți interveniente.
4. Sentința Arbitrală nu trebuie să fie obligatorie decât în cauza respectivă.
5. Dacă Tribunalul de Arbitraj nu decide altfel, cheltuielile legate de Tribunalul de Arbitraj, inclusiv cele privind remunerația Arbitrilor, trebuie să fie suportate de către Părțile aflate în diferend în părți egale.

Articolul 12

Toate sentințele Tribunalului de Arbitraj, inclusiv cele la care se face referire la Articolele 5, 6 și 11, trebuie să fie luate de majoritatea Arbitrilor, care nu se pot abține de la vot.

Articolul 13

1. Prezenta Anexă poate fi amendată sau modificată printr-o măsură adoptată în conformitate cu Articolul IX (1) al Tratatului asupra Antarcticii. Dacă măsura nu prevede altfel, amendamentul sau modificarea va fi considerată ca aprobată și își va produce efectele după un an de la încheierea Întrunirii Consultative a Tratatului asupra Antarcticii la care a fost adoptată, dacă una sau mai multe dintre Părțile Consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu notifică Depozitarului, în intervalul de timp respectiv, că dorește o prelungire a perioadei sau că nu poate aproba măsura respectivă.
2. Orice amendament sau modificare a prezentei Anexe, care își produce efectele în conformitate cu paragraful 1 de mai sus, își va produce ulterior efectele pentru oricare dintre Părți la momentul în care Depozitarul primește o notificare a aprobării din partea Părții respective.

